सुपर्णः काण्वः।इन्द्रावरुणौ। जगती

इमानि वां भागधेयानि सिस्त्रत् इन्द्रीवरुणा प्र महे सुतेषुं वाम्।

यज्ञेयज्ञे ह सर्वना भुरण्यथो यत्सुन्वते यजमानाय शिक्षेथः॥ ८.०५९.०१

इन्द्रावरुणा- हे इन्द्रावरुणो । ईशनाधिदेवता इन्द्रः । ऋताधिदेवता वरुणः । सुतेषु- रसेषु निष्पन्नेषु । महे- महते लक्ष्याय । वाम्- युवाम् । इमानि- एते । भागधेयानि- हविर्भागाः । प्र- प्रकर्षेण । सिस्रते- प्राप्तुमिच्छन्ति । यत्- यदा । सुन्वते- रसनिष्पादकाय । यजमानाय । शिक्षथः- विद्यां यच्छथः । तदा । यज्ञेयज्ञे- प्रतियज्ञम् । सवना- सम्भजनानि प्रति । भुरण्यथः- अभिगच्छथः ॥१ ॥

निष्यध्वरीरोषधीरापं आस्तामिन्द्रवरुणा महिमानुमार्शत।

या सिस्त्रेतू रजेसः पारे अध्वेनो ययोः शत्रुर्निक्ररादेव ओहेते॥ ८.०५९.०२

रजसः पारे- आकाशे। अध्वनः- शोभनमार्गे। या- यो। सिस्नतः- सरतः। ययोर्मार्गम्। शत्रुः- रिपुः। अदेवः- अन्धकारभूतः। निकः- न। ओहते- वहित तो। इन्द्रावरुणा- इन्द्रावरुणो। आस्ताम्। निष्षीध्वरीः- नितरां कल्याण्यः। ओषधीः- ओषधयः। आपः। मिहमानम्- तयोर्माहात्म्यम्। आशत- व्याप्नुवन्ति॥२॥

सत्यं तिदेन्द्रावरुणा कृशस्यं वां मध्यं कुर्मिं दुंहते सप्त वाणीः।

ताभिर्दाश्वांसमवतं शुभस्पती यो वामदंब्यो अभि पाति चित्तिभिः॥ ८.०५९.०३

सत्यम् । तत् । इन्द्रावरुण- हे इन्द्रावरुणो । सप्त वाणीः- सप्तसाधनभूमिकासम्बन्धिवाचः । वाम्-युवयोरर्थे । कृशस्य- तपसा कृशस्य । मध्व ऊर्मिं- रसधाराम् । दुहते । शुभस्पती- शुभपालको । ताभिः- आभिर्वाणीभिः । यः । वाम्- युवाम् । अदब्धः- अन्तरायैरनभिभूतः । चित्तिभिः- प्रज्ञाभिः । अभि पाति- रक्षति । दाश्वांसम्- तं दातारम् । अवतम्- रक्षतम् ॥३॥ घृतप्रुषः सौम्यां जीरदीनवः सप्त स्वसारः सर्दन ऋतस्य।

या है वामिन्द्रावरुणा घृतश्चुतस्ताभिर्धत्तं यर्जमानाय शिक्षतम्॥ ८.०५९.०४

ऋतस्य- सत्यस्य । सदने- सद्मिन । घृतप्रुषः- जोतिःस्रावकाः । सौम्याः- रसमय्यः । जीरदानवः-स्तोतृदात्र्यः । सप्त- सप्तभूमिकाभिमुख्यः । स्वसारः- स्वतः सरणशीला मूलशक्तिधाराः । घृतश्चुतः-रसस्रावकाः । याः । ताभिः । इन्द्रावरुणा- हे इन्द्रावरुणौ । वाम्- युवाम् । धत्तम्- धारयतम् । यजमानाय । शिक्षतम् ॥४ ॥

अवौचाम मह्ते सौर्भगाय सत्यं त्वेषाभ्यां महिमानीमिन्द्रियम्।

अस्मान्स्विन्द्रावरुणा घृतश्चुतुस्त्रिभिः साप्तोभिरवतं शुभस्पती॥ ८.०५९.०५

त्वेषाभ्याम् - दीप्ताभ्याम् । इन्द्रियम् - स्वामित्त्वसम्पन्नम् । सत्यम् - अवितथं यथार्थं वा । मिहमानम् - माहात्म्यम् । महते । सौभगाय - सौभाग्याय । अवोचाम - ब्रूमः । शुभस्पती - शुभपालको । इन्द्रावरुणा । घृतश्चुतः - रसस्रावकान् । अस्मान् - नः । त्रिभिः सप्तिभः - प्रभूताभिः स्वशक्तिभिः । सु - सुष्ठु । अवतम् - रक्षतम् ॥५॥

इन्द्रवरुणा यद्धिभयो मनीषां वाचो मतिं श्रुतमदत्तमग्रे।

यानि स्थानन्यसृजन्त धीरा युइं तेन्वानास्तर्पसाभ्येपश्यम्॥ ८.०५९.०६

इन्द्रावरुणा- हे इन्द्रावरुणो। ऋषिभ्यः- सूक्ष्मदर्शिभ्यः। यत्- यदा। मनीषाम्- मनस ईशितृत्त्वम्। वाचः- मन्त्रान्। मितम्- मननम्। श्रुतम्- अतीन्द्रियश्रवणम्। अग्रे- प्रत्यक्षतः। अदत्तम्- अयच्छताम्। तदा। यज्ञम्- पूजां दानं सङ्गतिकरणम्। तन्वानाः- विस्तारयन्तः। धीराः-धारणाकुशला ऋषयः। यानि- याः। स्थानानि- भूमिकाः। असृजन्त- ससृजुः। तानि- ताः। तपसा- योगेन। अभ्यपश्यम्॥६॥

इन्द्रवरुणा सौमनसमर्दप्तं रायस्पोषं यर्जमानेषु धत्तम्। प्रजां पुष्टिं भूतिमस्मास् धत्तं दीर्घायुत्वाय प्र तिरतं न आयुः॥ ८.०५९.०७ इन्द्रावरुणा- हे इन्द्रावरुणो। अदृप्तम्- गर्वरहितम्। सोमनसम्- सोमनस्यम्। रायस्पोषम्-सम्पत्पृष्टिम्। यजमानेषु- दातृषु सङ्गतिकारकेषु पूजकेषु। धत्तम्- यच्छतम्। प्रजाम्-धर्मसन्तितम्। पृष्टिम्- आरोग्यम्। भृतिम्- क्षेमम्। अस्मासु। धत्तम्- यच्छतम्। दीर्घायुत्वाय। नः- अस्माकम्। आयुः। प्र- प्रकर्षेण। तिरतम्- वर्धयतम्॥७॥

इति वालखिल्यम्